

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120227722
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6120227722.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu: A. B. C., C., C. C. D. X, XXX XX E. F. G., H.: XX XXX XXX, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C., štátny občan SR, o zaplatenie sumy 3 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. SK-3Csp/65/2020-147 z 28.06.2023 takto

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok v I. zamietavom výroku.
- Mení rozsudok v II. výroku o trovách konania tak, že stranám sporu náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalobcu.

2. Po citovaní ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 9 § 54 ods. 1, ods. 2, § 525 ods. 1, ods. 2, § 565 Obč. zák., § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1, § 17 ods. 2 ZoSÚ, § 92 ods. 8 ZoB, § 255 ods. 1 CSP svoje rozhodnutie vecne dôvodil tým, že žalobca sa podanou žalobou na žalovanej domáhal zaplatenia sumy 3.000,-Eur s prísl., ktorú pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej s jeho právnym predchodcom - K. E., L. z 06.09.2018, kde jeho právny predchodca so žalovanou uzatvoril dňa XX.XX.XXXX M. F. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky, a na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky, pričom žalobou uplatnená suma predstavuje iba sumu neuhradenej istiny úveru s tým, že právny predchodca žalobcu listom z 04.12.2107 oznámil žalovanej, že voči nej eviduje ku dňu 02.12.2017 pohľadávku vo výške 376,19Eur a vyzval ju na jej úhradu najneskôr v lehote 5 dní a súčasne ju upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, kde ďalším listom z 03.01.2018 vyhlásil splatnosť úveru ku dňu doručenia uvedeného oznámenia, pričom v predmetnom oznámení bolo uvedené, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam eviduje pohľadávku a tento stav pretrváva viac ako 3 mesiace od vzniku omeškania a pohľadávku vo výške 4.530,64 Eur špecifikoval ako istinu vo výške 4.278,97 Eur, riadny úrok 240,40 Eur a úrok z omeškania 3,31 Eur. Prioritne sa potom zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu na podanie žaloby a dospel k záveru o jej absencii, pretože po preskúmaní obsahu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zistil, že tento právny úkon je neurčitý, pretože v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Ak nedošlo potom k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pohľadávka banky nie

je postupiteľná, následkom čoho je neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a tým nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu.

3. Označený rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Dominantou odvolacej argumentácie žalobcu bol nesúhlas s názorom súdu prvej inštancie o tom, že ak jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 03.01.2018 podaním označeným ako „oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie“, pričom splátka, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nebola v predmetnej výzve podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. presne špecifikovaná, tak uplatnenie práva podľa § 565 Obč. zák. nebolo platné z dôvodu jeho neurčitosti. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia NS SR, sp. zn. 5Cdo/224/21, 4Cdo/132/21, 5Cdo/196/09, KS KE, sp. zn. 6CoCsp/80/22, 11CoCsp/9/21, 6CoCsp/53/21, KS NR, sp. zn. 5CoCsp/44/22 a 12CoCsp/25/21. V nadväznosti na to žiadal zmenu rozsudku súdu prvej inštancie spočívajúcu vo vyhovení jeho žaloby, alternatívne jeho zrušenie a vrátenie veci na súd prvej inštancie za súčasného uplatnenia si trov konania.

4. Protistrana sa ku podanému odvolaniu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je v prvom zamietavom výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP). Iná situácie je pri napadnutom druhom súvisiacom výroku o trovách konania, kde sú splnené podmienky pre jeho zmenu (§ 388 CSP).

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní tak posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalobca s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň poukazuje. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

9. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu sa potom žiada dodať už len nasledovné.

10. V danom prípade Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.09.2018 právny predchodca žalobcu K. E., L., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 524 a nasl.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

13. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

14. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

16. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

17. Rovnako konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenie § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu, upravujú len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Sami o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2023 pod

č. 29 konštatoval, cit.: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka)“.

19. Z odôvodnenia citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že veriteľ sa na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva splnenie celého dlhu, čím sa naplní zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon, akým je zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ustanovení § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

21. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z oznámenia o zosplatnení, prípadne z upozornenia na možnosť zosplatnenia, musí byť zrejmé, pre omeškание ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatnený. Tento údaj musí byť aspoň v jednej notifikácii jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetných oznámení, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplacením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatniť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník.

22. Odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 Civilného sporového poriadku obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednania veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP). Úlohou (a zodpovednosťou) sporových strán je substancovať skutkový základ sporu, t.j. vymedziť jeho základ a podstatu. Sú to predovšetkým sporové strany, ktoré sú zodpovedné za výsledok sporu. Zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán a s tým spojenú procesnú diligenciu (zodpovednosť) so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity je tak spôsobilé prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu (uznesenie Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 268/2019-18 z 10.9.2019).

23. V danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že právnym predchodcom žalobcu nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatniť úver. Pohľadávka sa nestala splatnou pred postúpením, čo znamená neplatne postúpenie pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu, a v konečnom dôsledku zamietnutie žaloby.

24. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na neplatnosti právneho úkonu, mimoriadneho zosplatnenia úveru z dôvodu neurčitosti právneho úkonu (§ 37 Občianskeho zákonníka) tým, že právny predchodca žalobcu neurčil pre ktorú splátku využil právo realizovať mimoriadne zosplatnenie úveru. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa stotožnil aj odvolací súd.

25. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru o neurčitosti právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nevymedzenie splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

26. Výskyt rozdielných rozhodnutí v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva (viď m. m. nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 51/2014). Rozhodnutia iných odvolacích súdov, resp. najvyššieho súdu, na ktoré poukazoval odvolateľ nenapĺňajú atribúty pojmu ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (R 71/2018). Nemajú ani horizontálnu záväznú silu pre senát prejednávajúci tento spor. Potom neexistuje zákonná prekážka, pre ktorú by senát prejednávajúci tento spor, nemohol nezdieľať názory vyslovené vo vyššie označených rozhodnutiach, a naopak, nemohol dať za pravdu názoru vysloveného v preskúmanom rozhodnutí súdu prvej inštancie, a to bez potreby bližšej reflexie na vyššie označené opačné názory, ak navyše názor súdu prvej inštancie vyjadrený v súdnej veci, s ktorým sa stotožňuje aj súd odvolací je podporený rozhodnutím najvyššieho súdu, majúceho povahu judikátu. Okrem toho rovnaký názor, ako je tu prezentovaný, bol vyslovený v početných rozhodnutiach tunajšieho odvolacieho súdu (sp. zn. 11CoCsp/14/2023 zo dňa 13.12.2023, 18CoCsp/25/2023 zo dňa 28.11.2023, 2CoCsp/16/2023 zo dňa 26.09.2023, 16CoCsp/8/2023 zo dňa 14.08.2023, 7CoCsp/44/2022 zo dňa 19.06.2023....).

27. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP odvolaním žalobcu napadnutý prvý zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

28. Pokiaľ ide o druhý výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ten súd prvej inštancie založil na zásade úspechu žalovanej v súdnej veci. Opomenul však, že žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie ostala úplne pasívna. Potom za situácie, že žalovaná bola v konaní pred súdom prvej inštancie pasívna, k žalobe sa nevyjadřila, náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy pred súdom prvej inštancie nevznikli, musel odvolací súd vychádzajúc z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu postupom podľa § 388 CSP tento výrok zmeniť a stranám sporu náhradu trov prvoinštančného konania nepriznať. Totižto rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

29. V odvolacom konaní žalobca opäť nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešnou bola žalovaná, ktorej opäť vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Identické pasívne správanie sa žalovanej v odvolacom konaní (z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu je ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli) viedli odvolací súd k nepriznaniu trov odvolacieho konania stranám sporu.

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).